

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب مقدمه واجب (رساله در ــ)

مؤلف متن محقق خوانساری، حسین بن محمد محشی

شارح .... مترجم ....

تاریخ تحریر ۱۱۱۳ ق نوع خط نستعلیق تعداد سطر ۲۱

جزء کتب اصول زبان عربی عدد اوراق ۷۰ صفحه

طول ۲۳٫۵ عرض ۱۲ شماره عمومی ۵۷۹۴

وقفی / خریداری میرزا رضا نائینی تاریخ وقف / خریداری مرداد ۱۳۱۱

ملاحظات آغاز: بعد بسمله، الحمد لله الذی جعل امتثال اوامره"

الف. رساله نفی وجوب تقدم ولهب، محقق خوانساری

ب. حل شبهه الاستلزام، از همو

ج. تعالیق بر رساله فوق

د. رساله شبهه طفره

ه. رساله فی التشکیک

و. تقریر شبهه استلزام، میرزا رفیعا نائینی

ز. رساله فی التشکیک، از میرزا رفیعا

ح. آئینه حکمت (ناقص) محسن لاهیجی قمی.

٦٦/١٠/١٠

٥٧٩٤

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله الذي جعل امتثال اوامره سببا لاقتناص الثواب وصير الانتهاء عن نواهيه شرطا
للخلاص عن العقاب والصلوة والسلام على خاتم الرسل وهادي السبل محمد صلى الله عليه وآله مظهر
خوارق العادات وموضح طرائق الشرعيات والعقليات واخيه ووصيه علي عليه السلم مقدم
جيش الاوصياء وآله واولاده المعصومين الانجباء ما ترتبت النتائج على المقدمات وتميزت
الواجبات عن المحرمات فيقول المفتقر الى عفو الله الباري حسين بن جمال الدين محمد الخوانساري
اوتيا كتابهما يمينا وحوسبا حسابا يسيرا هذه مقدمة متعلقة بمسئلة مقدمة الواجب بينت فيها اكثر المباحث
التي تتعلق بهذه المسئلة وتنتسب اليها واوردت جل دلائل الاقاويل الواقعة فيها وما يرد عليها واظهرت ما هو
الحق الحقيق بالتحقيق والحري بالتصديق حسبما ادى اليه نظري القاصر وفكري الفاتر سالكا طريق
الانصاف ناكبا عن سبيل الاعتساف سائلا من الناظرين فيها ان لا يبادروها بالانكار ولا يتلقوها بالحط
والاستنكار بل عليهم ان يستقبلوها على قطوف التأمل والتفكر ويستعملوا فيها صفو التعمق والتدبر ثم
الرد او القبول وهو غاية كل مسئول ونهاية كل مأمول وها انا اشرع في المقصد مستفيضا من واهب العطايا والطول
والجود اعلم ان الواجب على قسمين مطلق ومشروط وعرفوا المطلق بما لم يتقيد وجوبه بما يتوقف عليه وجوده

المعلوم بعد از جواب زید رکو ید زوجت مثل زینب [illegible] له عنه و ولایة
علیه بالمهر المعلوم با زید [illegible] گوید [illegible] الصداق المعین المعلوم مرد گوید
قبلت لنفسی بالصداق المعلوم [illegible] مرد با وکیل زن صیغه گوید و زن یا باکره با
و با ولی [illegible] گفتیم صیغهها باید گفت و وکالت [illegible]
از لفظ [illegible] اول الا [illegible] ضم کنند ظاهرا بس است که گوید
زن [illegible] زینب [illegible] موکل محمد بالمهر المعلوم وکیل [illegible]
[illegible] موکل محمد [illegible] المهر المعلوم [illegible] اکثر زن با
[illegible] باشد در این صورت صیغهها
[illegible] شد الا صیغه که تلفظ بآن باید کرد و قسم
[illegible] از قسم مذکوره ایجاب لازم [illegible]
[illegible] و ذکر هر یک بتفصیل موجب تطویل [illegible]
[illegible] عقد کنند ولی دختر گوید زوجت [illegible]
[illegible] المعلوم ولی گوید قبلت لابنی و لابة علیه بالعقد
[illegible] انکحت گوید دیگر بس ولی دختر گوید انکحت
[illegible] محمد صداق اثنی عشر [illegible] فضه [illegible] جعفر
[illegible] الذی [illegible] از آنچه گفتیم ظاهر میشود
[illegible] عارف بعربیه باشد که تمیز [illegible]
[illegible] تواند [illegible] دیگر [illegible]
[illegible] تواند کرد رعایت وقف و وصل در مواضع
[illegible] در میان عجم الفاظ مرکبه متعارف شده
[illegible] انست که رعایت قواعد [illegible]
[illegible] و زن و اگر رعایت [illegible]
[illegible] و هر یک از مرد و زن که حاضر
[illegible] عوض اسم هذا گوید و اشاره کند
[illegible] شروع بقبول نکنند و بعد از تمام
[illegible] هنگام و گفت با مرد عادل
[illegible] لا [illegible] و بدانند که او
[illegible] شهادت نتواند شهادت را دو باید